

NGƯỜI HUYNH TRƯỞNG VIỆT NAM

Ngoài năng lực hiện thực, người Huynh Trưởng GDPTVN, còn phải có tâm huyết thiết tha - nồng nhiệt. Với cái tâm hết lòng vì tổ chức mà phụng sự, mang lại một giá trị đích thực cho cuộc sống. Không thể có những Huynh trưởng bàng quang - hời hợt - cưỡi ngựa xem hoa, xem tổ chức GHĐPT chỉ là nơi chốn nường nấu đoạn tháng - mua vui chốc đó - làm đà tiến thủ cá nhân vị kỷ.

Người Huynh trưởng Phật tử, là một chiến sĩ trên mặt trận tâm linh, một kỹ sư tâm hồn, một thiên sinh đang đối mặt trước thực tại vô minh - khai phóng tuệ giác. Phải luôn luôn nỗ lực, góp phần tích cực vào công cuộc xây dựng GDPTVN hướng về phía trước. Không lùi

bước khi nhắm vào mục phiêu cứu cánh, không xuê xoa trước những sai trái đời thường, không chùn bước trước những xuyên tạc, những kẻ rắp tâm bẻ cong chân lý. Trên hành trình đi tìm lẽ sống, mỗi trở ngại - mỗi gian nan, đều có giá trị riêng của nó. Nếu đường đời mà bằng phẳng cả, thì khó mà đánh giá được giá trị - là vốn sống dài lâu.

Những năm gần đây, nhiều Huỳnh trưởng vững vàng hơn, nỗ lực bám chặt phong trào, góp phần tích cực trong sự nghiệp giáo dục và phát triển tổ chức GDPTVN, đây là điểm sáng đáng mừng. Hiện tại, đang đòi hỏi nhiều Huỳnh trưởng có tâm huyết hơn - có nhiệt tình hơn, sẵn sàng cống hiến sức vóc cho tổ chức.

Tự nguyện khép mình vào tổ chức, trân trọng gắn lên tim mình đóa sen trắng – huy hiệu cao quý của GĐPTVN. Huy hiệu hoa sen thiêng liêng bất tử, do cố Huỳnh trưởng Từ Mẫn – Lê Lùng sáng tác, được cố Đại lão Hòa thượng Thích Tịnh Khiết chấp thuận, đích thân gắn cho Ban hướng Dẫn Gia Đình Phật Hóa Phổ (thừa Thiên) trong buổi lễ ra mắt, được tổ chức vào lúc 16 giờ, ngày mồng 08 tháng Chạp, năm Mậu Tý (06/01/1949), nhân dịp lễ Thành Đạo, cử hành tại chùa Từ Đàm (Huế). Người Huỳnh trưởng Phật tử, nguyện hứa suốt đời trung kiên với lý tưởng. Làm việc gì – nói cái gì? Cũng phải đặt tổ chức GĐPTVN lên hàng đầu. Phải toàn tâm – toàn ý hòa nhập tiểu ngã vào dòng chảy đại đồng GĐPTVN.

Biết bao cấp Huynh trưởng trưởng bối đi trước, đã nêu những tấm gương ngời sáng, đã từng xông xáo quả cảm – đầy sinh lực – đầy tài năng, đã thể hiện những hoạt động nóng bỏng, trong những giai đoạn cam go nhứt, qua đó đã khắc họa nên những suy tư, những chân dung kỳ vĩ – đẹp để lạ thường. Những con người ấy, đã trung thực với cuộc sống, và hết lòng vun vén cho những mầm non được nhanh chóng đâm chồi – nảy lộc – đơm hoa, mai này tỏa hương – ngời sắc tô đẹp cuộc đời.

Trong giai đoạn rối rắm – khắc nghiệt – chưa sáng sủa như hiện nay, đòi hỏi người Huynh trưởng phải tỉnh thức – nghiêm túc định hướng, chấp nhận một tác chiến gay go – nghiệt ngã nhất. Đòi hỏi với ý chí can trọng –

xốc vác - nhay bén - tinh tường. Biết bao thử thách cam go đang đón chờ phía trước, đòi hỏi ở mỗi Huynh trưởng một tài năng - một đức độ sẵn sàng ứng phó.

Nếu mở lại những trang sử rạng ngời ngày qua, làm chúng ta không khỏi ngỡ ngàng. Nhưng phần chấn biết bao, khi thấy nhiều Huynh trưởng Phật tử, tình nguyện hiến dâng đời mình, vì sự trường tồn của tổ chức, đã lăn lộn với những giai đoạn khó khăn - uyển chuyển với thời cuộc. Nhiều Huynh trưởng đã lãnh đạo phong trào, nhận lãnh gánh vác những gánh nặng, phụ trách nhiều GDPT địa phương đầy lửa bỏng. Quả thực, đây là những lò lửa, có nơi đã lên đến cả nghìn độ, rực cháy suốt đêm ngày. Nhưng các anh - các chị vẫn

hùng lực, trên ngực áo vẫn hiên ngang gắn nổi huy hiệu hoa sen sáng chói. Những anh chị ấy, có bao giờ cho phép mình được ngại nhĩ – xuôi tay, mặc dù hiện nay có người đã nằm xuống! Nhưng các anh – các chị ấy, vẫn sống đầy đủ ý chí, và sống một cách sinh động đầy ý nghĩa – tinh anh trong mỗi tâm tư của thế hệ hôm nay và mãi mãi ngàn sau.

Huynh trưởng Phật tử hôm nay, tự xác định sứ mệnh trước tiên đồ tổ chức, thắp sáng niềm tin, cho đàn em vững chãi noi dấu, luôn luôn chăm lo – làm trong sáng thế hệ mai sau.

Các em đến với chúng ta, do một nhân duyên hòa hợp, được gieo trồng từ nhiều đời. Dẫu biết rằng “Do duyên mà hợp, và cũng do duyên mà tan”. Nhưng “Nghệp” thì có thể

chuyển hóa được. Người Huynh trưởng Phật tử, phải là cái thiện duyên tốt hơn, để chuyển hóa cái duyên xấu ác, tạo nên một cái duyên mới thiện lành – đẹp đẽ hơn, để tập hợp cho được các em, làm cho các em gắn bó hơn với mình – với tổ chức nhiều hơn, mà không vì lý do này, hay điều kiện khác, mà phải rời xa Đoàn. Dẫu mai này do hoàn cảnh, hay điều kiện sinh kế – học tập, mà phải ngậm ngùi chia xa, các em vẫn mãi mãi nhớ về, và nếu thuận duyên, dù ở bất cứ nơi đâu, các em vẫn nhanh chóng, thiết tha tìm về với tổ ấm muôn đời, bởi vì hạt giống này, đã được bàn tay lành nghề, của các anh – các chị cần mẫn chăm bón kỹ càng, cho dù được thả dưới vùng đất nào, các em cũng vẫn nảy mầm vươn cao –

rộp mát bóng đời. Và, bởi vì các em là một phần thực thể, không thể thiếu trong đời sống của người Huynh trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam ./-

